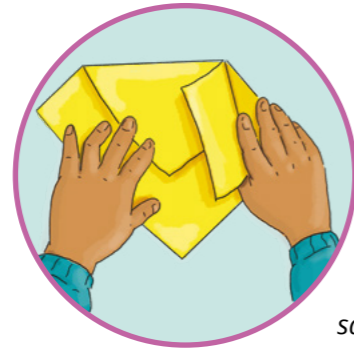

Origami-ystäviä

Maryssa Dennis

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

"Aika pitää tauko!" Arian opettaja ilmoitti.

Arian luokkatoverit jonottivat ulos leikkikentälle. Mutta Aria ja hänen ystävänsä menivät sen sijaan aina kirjastoon. He lainasivat mielellään kirjoja ja askartelivat yhdessä.

Kristin ja Ella olivat jo odottamassa ovella. Aria nappasi kirjansa ja paperipinon. Sitten hän johti heitä käytävää pitkin.

"Toivottavasti Lohikäärmeenvartijan salaisuus on palautettu!" Aria sanoi. "Olen jo monta viikkoa halunnut lainata sen."

Kun tytöt tulivat kirjastoon, he vilkuttivat rouva Franklinille, koulun kirjastonhoitajalle. Hän tervehti heitä aina kauniisti hymyillen. Mutta tänään hänen hymynsä ei tuntunutkaan yhtä aidolta.

Aria kurtisti kulmiaan, kun hän pani kirjansa pöydälle. "Vaikuttiko rouva Franklin teistä vähän surulliselta?"

Kuinka Aria ja hänen ystävänsä voisivat auttaa rouva Franklinia?

Kristin kohautti olkapäitään. "Hänellä oli varmaan vain kiire."

"Ehkä." Aria istuutui ja otti esiin paperiarkin. Hän taittoi sen huolellisesti painaen taitteen sileäksi peukalollaan.

"Mitä teemme tänään?" Ella kysyi.

"Miten olisi kirjanmerkkejä?" Aria sanoi. "Ne ovat aika helppoja. Näytän teille."

Aria oli opetellut origamien tekemistä. Se on japanilaista taidetta, jota tehdään taittelemalla paperia erilaisiin muotoihin. Aria osasi tehdä kaikenlaisia muotoja, ja hän opetti ystävilleen, mitä oli oppinut.

Aria näytti Kristinille ja Ellalle, miten kukin taitos tehdään. Pian heillä kaikilla kolmella oli pieni neliönmuotoinen kirjanmerkki.

"Se laitetaan sivun kulmaan tällä tavoin." Aria avasi kirjansa ja pujotti kirjanmerkin sivun kulman päälle.

"Hieno!" Kristin nappasi toisen paperiarkin. "Haluan kokeilla sitä itse."

Puhaillessaan he puhuivat kirjoista, joita he olivat lukeneet, ja siitä, mitä he halusivat lukea seuraavaksi. Aria vilkaisi jälleen rouva Franklinia. Hän vaikutti yhä hieman surulliselta.

Pian rouva Franklin pysähtyi heidän pöytänsä luo.

"Hei, tytöt." Hän pani pöydälle kirjan. Se oli se lohikäärmeenvartijan kirja! "Tämä on sinulle, Aria. Tiedän, että olet odottanut sen lukemista."

"Kiitos!" Aria otti kirjan.

Rouva Franklin huokaisi. "Joku murtautui autooni tänään. Kaikki kirjani ja musiikkini vietiin."

"Sehän on kamalaa!" Kristin sanoi.

Rouva Franklin hymyili heille surullisesti. "No, se on vain maallista. Maalliset tavarat voi korvata. Olen iloinen, ettei kukaan loukkaantunut."

Aria katseli, kun rouva Franklin käveli pois.

"Kunpa voisimme jollakin tavoin auttaa", Ella sanoi.

Aria katsoi origami-kirjanmerkkiä käsissään. "Ehkä voimmekin!"

"Niin kuin miten?" Kristin kysyi.

Aria virnisti. "Tulkaa meille koulun jälkeen. Sain idean."

Seuraavana päivänä Aria, Kristin ja Ella menivät tauon aikana kirjastoon kuten aina. Mutta tällä kertaa he eivät tuoneet mukanaan vain kirjoja. Heillä oli jotakin erityistä rouva Franklinille.

"Me teimme nämä sinulle!" Aria antoi rouva Franklinille pussin. "Tiedämme, ettemme voi korvata kaikkea, mitä on varastettu, mutta ajattelimme, että nämä saattaisivat piristää sinua."

Rouva Franklin katsoi pussin sisään. Se oli täynnä origameja – kirjanmerkkejä, kaloja, sydämiä, perhosia. Rouva Franklin hymyili leveästi.

"Nämä ovat upeita! Kiitos oikein paljon." Hän otti pussista yhden origamin. Se oli taiteltu pikkuruiseksi kirjaksi. "Aion kirjoittaa tähän minipäiväkirjaan kaikki pienet onnelliset ajatukseni!"

Aria hymyili takaisin. Hän voisi aina tehdä jotakin mukavaa muille – yksi taiteltu paperi kerrallaan. ●

Käännä sivua ja tee oma origami!

